

З ЛЮБОВ'Ю ДО МАТЕРІ

У ці перші травневі дні кожен із нас звертає свої найкращі помисли до найдорожчої на світі людини. Не залишилися осторонь і студенти 11-Фк групи педагогічного коледжу нашої академії з груповим керівником Ольгою Бончик. Вони запросили до зали Гуго Коллонтая своїх мам і підготували для них святкову концертну програму.

Слова любові, ніжності і безмежної вдячності звучали з уст Миколи Білецького та Діани Мартинюк, Тараса Мартинюка, Валерія Стельмашука та Вікторії Петронюк, Віктора Милюзина, Олександра Сірука й Ольги Сидоренко, Олега Смолінчука, Богдана Грушицького і Дмитра Пришляка, Василя Селестенюка, Романа Оруджева, Максима Сагана та Віктора Голдаєвича.

Крім поетичних та прозових рядків, студенти демонстрували гостям тематичну презентацію, співали пісні українських авторів, а під час виконання зворушливої пісні Кузьми Скрябіна «Мам...» (соліст і гітарист Олександр Горошко) вони подарували своїм мамам квіти.

На завершення свята із заключним словом до присутніх звернулася груповий керівник Ольга Бончик.

ЧОРНОБИЛЬ: ЙОГО УРОКІВ ПЬОДСТВО НЕ ЗАБУДЕ

Минають роки й десятиліття, а чорний день Чорнобильської трагедії все одно хвилюватиме людей: і тих, кого він безпосередньо зачепив своїм злим крилом, і тих, хто народився далеко від скривдженої землі. Тому проблеми Чорнобиля — це біль не лише України.

У ніч з 25 на 26 квітня 1986 року на території колишньої Української РСР сталася найбільша антропогенна катастрофа — вибух на четвертому енергоблоці Чорнобильської АЕС. Майже півмільйона людей були змушені покинути свої оселі, а територія площею понад 2 000 кв. км отримала страшний статус «непридатна для життя людей».

У нашій академії до 33-х роковин Чорнобильської катастрофи були проведені відповідні заходи. Студенти 31-Дк групи Кременецького педагогічного коледжу (груповий керівник Цибульська О.М.) провели виховну годину «Чорнобиль — наша пам'ять, наш біль».

У своїх виступах студентки Альона Бець та Лілія Волошин нагадали про страшні події 1986 року на Чорнобильській АЕС, а відеоматеріал, підготовлений Іриною Кулик, відтворив жахіття цієї катастрофи.

У рамках проекту «Чорнобиль очима бібліотеки» у районній бібліотеці ім. Ю. Словацького пройшла зустріч із письменником, лауреатом Міжнародної премії ім. Уласа Самчука Сергієм Синюком. Студенти 11-Дк та 41-Мк груп (групові керівники Цимбалюк О. В. та Найчук Н. П.) стали учасниками лекції-бесіди «Чорнобиль. Розплата за легковажність».

Радіація має властивість накопичуватися в рослинах, корі дерев, руйнувати клітини живих організмів. Здавалося б, після такої катастрофи зона відчуження повинна на довгі роки перетворитися на мертву пустку. На щастя, ці прогнози не виправдалися. У наші дні зона — це унікальна місцевість, велика частина якої вкрита густою рослинністю. Близько 300 видів тварин, у тому числі і червонокнижних, знайшли на цій території «райський куточок», надійно захищений від людської діяльності. Простіше кажучи, якщо природа знайшла в собі сили боротися з радіацією, то не треба їй заважати. Дивно, але навіть отримавши дуже високі дози опромінення, ця територія відновлюється природним шляхом.

Саме цим проблемам була присвячена відкрита виховна година «Чорнобиль сьогодні. Флора та фауна зони відчуження», а підготували та провели її студенти 12-Дк та 31-Мк груп (групові керівники Тригуба О. В. та Мацькова В. С.). Ведучі Яна Кондратюк та Ярослав Намчук проаналізували наслідки трагедії, що сталася 33 роки тому і запросили до слова студенток Іванну Хоршунову (21-Е), Юлію Козаревську (12-Дк) та Вікторію Бершеду (12-Дк), котрі у своїх виступах розповіли про екологічну ситуацію у Чорнобильській зоні сьогодні. Присутні мали можливість побачити та почути цікаву інформацію про життя тварин та рослин 30-кілометрової зони відчуження, занесених до «Червоної книги України».

Ми маємо берегти нашу Землю, довіряти, адже від нашої мудрості й любові залежить доля України. Хай залишиться у минулому й ніколи не повториться жах Чорнобильської катастрофи, а пам'ять про ті події навчить нас цінувати мир і спокій рідної природи.

НА РИНГУ — ІНТЕЛЕКТУАЛИ

Усі студенти (і не тільки вони) люблять щось цікаве, неординарне. Цікаву і нестандартну форму дозвілля застосували студенти нашої академії. Ініціативу, своєрідну розминку у життя майбутніх педагогів внесло Студентське наукове товариство (голова — Анастасія Пачковська). Рада СНТ організувала інтелектуальну гру «Що? Де? Коли?». До гри були залучені всі бажаючі, які хотіли та могли проявити свої інтелектуальні здібності.

Спочатку учасники за допомогою жеребкування сформували команди й обрали

капітанів. Кожна із трьох сформованих команд включала п'ять учасників: команди «Жовтих», «Червоних» і «Зелених» — у складі 15 студентів-інтелектуалів, представників різних спеціальностей академії.

Гра проходила в семи раундах: «Склади слово», «Знайди спільне», «Склади прислів'я», «Вгадай назву пісні», «Хто є автором цитати», «Чорна скринька», «Спробуй відгадати». Найцікавішим виявився шостий раунд — «Чорна скринька».

Слідкувало за ігровим процесом авторитетне журі у складі молодих науковців академії, кандидата філологічних наук Р.О.Дубровського, кандидата технічних наук І.П.Саланди і кандидата історичних наук Г.Я.Сеньківської.

За рішенням журі переможцем інтелектуальної гри «Що? Де? Коли?» визнано команду «Червоних», до складу якої входили першокурсники Іванна Драчук, Олена Мороз,

Ірина Копитчак та студентки третього курсу Анастасія Михайлюк і Софія Баран (капітани команди).

Організатори гри нагородили всіх учасників грамотами та цінними подарунками.

ФЕНОМЕН НАРОДНОЇ ПІСНІ

Яке ж то диво дивне — народна пісня! Яку владну силу таїть вона в собі! Минають віки, змінюються суспільні лади, потрясають світ нищівні війни і голодомори, на зміну одним поколінням приходять інші. А народна пісня залишається, через усі злигодні й поневіряння проносить вона свій первісний чар, свою нев'янучу молодість. Народна пісня — це душа народу, його історія. Вона не залишає наш народ ні в радості, ні в смутку.

Про історію виникнення народної пісні, її роди, жанри, тематичні групи йшлося на виховній годині «Українська народна пісня — душа народу», підготовленої студентами 41-Дк групи педагогічного коледжу, їхнім груповим керівником Надією Сабран та баяністом Василем Сабраном, який забезпечував музичний супровід пісень. Учасники дійства були одягнені у мальовничі вишиванки і присвятили цей захід ліричним творам про кохання.

Ведучі Олена Давидчук і Валентина Назар переплітали свої розповіді з біблійними притчами й іншими цікавими історіями про народну пісню, демонстрували відеоролики пісень Квітки Цісик й уривки з повісті Ольги Кобилянської «В неділю рано зілля копала». Чудові ліричні поезії Ліни Костенко читали Іванна Коцюба («Очі ти сказав мені: люблю») і Соломія Маротчак («Світлий сонет»).

Та головна увага, звичайно ж, була приділена виконанню відомих та улюбле-

них українських народних пісень «Цвіте терен», «Чорні очка, як терен», «Сиджу я край віконечка», «Тече вода каламутна», кожна з яких була презентована лаконічною розповіддю про її зміст і характерні особливості.

На завершення виховної години із заключним словом до своїх вихованців звернулася груповий керівник Надія Сабран. А народна пісня не змовкла: її відлуння ще довго звучало в історичному корпусі нашої академії як незбагнений феномен народної душі.